

[Formanden.]

Folketingsmand Fr. Andersen (Holbæk A.) med Suppleant Folketingsmand Lundberg.

Landstingsmand Bramsnæs med Suppleant Landstingsmand Henrik Nielsen.

Landstingsmand Jensen (Aale) med Suppleant Landstingsmand A. P. Hansen.

Folketingsmand Drachmann med Suppleant Folketingsmand Pitzner.

Folketingsmand Larsen (Badse) med Suppleant Folketingsmand A. C. D. Petersen.

Folketingsmand Dahlgaard med Suppleant Landstingsmand G. Fog-Petersen.

Endvidere har ovennævnte Fællesudvalg til Medlemmer af Aalegaardsovernævnet og til Suppleanter for disse for Tiden fra 1. Januar 1929 til 31. December 1931 valgt:

Sekretær J. M. Videbæk, Odder, med Suppleant Rentier R. P. Korsbjerg, Helgenæs, og

Overlærer C. C. Petersen, Dragør, med Suppleant Overretssagfører Alfred Christensen, København.

Endelig har Fællesudvalget valgt:

fhv. Folketingsmand Søren Svendsen og Landstingsmand C. F. Sørensen

til Medlemmer af det i Henhold til § 21 i Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 om Beværkning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke omhandlede Overbevillingsnævn for Tiden fra 1. Januar 1929 til 31. December 1930.

Udenfor Dagsordenen har Finansministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nu anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Tobaksbeskatningen* og *Forslag til Lov om Ændringer i Beskatningen af Chokolade- og Sukkervarer m. m.* Naar jeg fremsætter disse to Lovforslag, er det ikke af den Grund, som plejer at være den afgørende for en Finansminister, naar han stiller Forslag om at forøge Beskatningen paa et eller andet Omraade, nemlig at Staten behøver disse Indtægter for at tilvejebringe Balance paa Budgettet. Alle havde nu vistnok ventet, at dette vilde blive nødvendigt, naar der paa Finanslovsforslaget for 1929—30 maatte optages en Merudgift af netto 9½ Mill. Kr. til Forrentning og Amortisation af Landmandsbanklaanet, men dette er nu lykkeligvis ikke Tilfældet. Som

jeg paapegede det ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, vil denne Udgift jo nemlig kunne bæres af de sædvanlige Indtægter, og der vil endda være et Overskud paa henimod 4 Mill. Kr. til Stede, hvilket jeg maa anse for rigeligt til at imødegaa de Merudgifter, der kan blive en Følge af Tillægsbevillingsloven. Naar jeg alligevel fremsætter disse Forslag, er det altsaa udelukkende for at efterkomme det Paalæg, som er givet mig ved Landmandsbankloven om inden Udgangen af Oktober Maaned at fremsætte Forslag om Tilvejebringelse af Merindtægter tilstrækkelige til at dække den hele Merudgift ved Laanet. Rigsdagen staar derfor fuldstændig frit overfor disse Forslag, for hvis Vedtagelse der ikke foreligger nogen virkelig finansiell Nødvendighed. Naar jeg saaledes skulde opfylde Landmandsbanklovens Paabud, har det af flere Grunde staaet mig klart, at det maatte ske ved Forslag om en Forøgelse af Luksusbeskatningen, og det Objekt, som her i første Række maatte frembyde sig, var utvivlsomt en Forøgelse af Beskatningen af Cigaretforbruget og af det med Cigaretforbruget saa nøje sammenhængende Forbrug af Cigarillos og Shagtobak. Den egentlige Cigarbeskatning ønskede jeg ikke at røre ved, for det første fordi Cigaretforbruget viser en ikke helt ringe Nedgang. Medens der i 1913 her i Landet forbruges 92 Stkr. Cigarer pr. Individ, var Forbruget i 1922, trods de sønderjydske Landsdeles Tilkomst, kun 86 Stykker, og i 1927 var det yderligere sunket til 67 Stykker. Desuden er der til Cigarfabrikationen knyttet ret betydelige Arbejderinteresser, Beskæftigelsesinteresser. Det er jo ved Cigarfabrikationen, at langt den største Del af Tobaksindustriens Arbejdere er beskæftiget; og ogsaa af denne Grund ønskede jeg ikke at gribe ind her. Derimod viser Cigaretforbruget en meget betydelig Tilvækst. Naar jeg tager de samme 3 Aar, har vi i 1913 et Forbrug af 139 Stykker pr. Individ, i 1922 af 286 Stykker og i 1927 af 395 Stykker. Det er, som ærede Medlemmer vil se, en meget betydelig Tilvækst. Noget lignende er ogsaa Tilfældet med Cigarillos; der er Forbruget i de 3 Aar 25, 27 og 48 Stykker pr. Hoved. Der er jo ved denne Beskatning Tale om et udpræget Luksusforbrug, og der er ogsaa Tale om et stærkt stigende og derfor modstandskraftigt Forbrug.

Forslaget gaar da ud paa at forhøje Afgiften for den billigste Skatteklasse — det er jo den, der fiskalt har den langt overvejende Interesse — fra 65 Ø. pr.